

Geachte Minister Grapperhaus,

Ik ben werkzaam als seksuologisch lichaamswerker en sekszorgverlener en tevens actief lid van Proud. De laatste 10 jaar ben ik werkzaam geweest in diverse vormen van sekswerk.

Als sekswerker heb ik ook misstanden gezien waaronder geen goede arbeidsvoorwaarden: onhygiënische werksituaties, te weinig betaling, te lang werken, te veel dagen achtereen moeten werken, gedwongen worden alcohol te drinken tijdens werktijd en geweld van dronken klanten jegens sekswerkers.

Deze misstanden kwamen grotendeels voort uit gecreëerde hiërarchische machtsstructuren, vergunningverlening restricties om sekswerk te onderdrukken, die zelf door de overheid werden ingezet. Een negatief bij effect werd dat de exploitant hierdoor in de gelegenheid werd gesteld uit onverantwoord winstbejag te kunnen handelen. Dit is een deel van de dagelijkse praktijk geweest, die ik heb waargenomen.

Ik heb veel positieve interactie gezien in mijn werk vanuit exploitanten en sekswerkers, die ethisch omgingen met hun sekswerkers, collega's en klanten. Ik benoem deze positieve aspecten, omdat er in mijn waarneming een zekere balans was tussen professionele zaken die goed waren geregeld en zaken die verbetering behoefden. Ik leg het accent in dit schrijven ook op de misstanden omdat het wetsvoorstel geschreven is om misstanden te gaan voorkomen.

Het wetsvoorstel WRS zal bovenstaande misstanden niet stoppen, maar juist verergeren. De WRS bevordert namelijk niet goede arbeidsvoorwaarden zoals voldoende hygiënische werkplekken, goede betaling, normale werktijden, maximaal aantal dagen werken, drugsvrije werkvloer, normale bescherming tegen geweld als burger op de werkvloer.

Ik heb mijn eigen bedrijf opgezet, omdat ik bovenstaande voorwaarden onvoldoende terugzag in de bedrijfsvoering van collega's. Ik draag sinds negen jaar zelf de verantwoordelijkheid hoe ik mijn werk vormgeef. Ik kan mijn werk professioneel en met een behoorlijke levenswijsheden doen. Dit zelfbeschikkingsrecht zorgt ervoor dat ik krachtig, heel en onbeschadigd in mijn werk sta.

In mijn bedrijfsvoering is liefde voor mensen en liefde voor het vak, betrokkenheid bij cliënten en dienstverleners en professioneel handelen normaal. Mijn doorleefde ervaring is dat emancipatie vanuit de sekswerker zelf, nodig is om te zorgen voor een gezonde zelfregulerende sekswerkersbranche. Waarom zouden sekswerkers die in staat gesteld worden door hun overheid om dit te doen, dit verzaken?

Het wetsvoorstel WRS zal deze emancipatie zwaar onder druk zetten, waarbij de nadruk niet meer op kwaliteitsverbetering van de seksbranche in zijn geheel ligt, maar ook hoe om te gaan met overheidscriminalisering van het vakgebied, willekeur van ambtenaren en politie en schending van mensenrechten van sekswerkers en cliënten. Dit kan toch niet de bedoeling zijn geweest van dit wetsvoorstel?

Mijn vraag aan u is, geef sekswerkers de mogelijkheid om normaal hun werk te doen, d.m.v.

1. Sekswerk te decriminaliseren.

2. Naar het Nieuw Zeelandse model te kijken en dit over te nemen in de Nederlandse context. Dit beleid werkt voor sekswerkers en de overheid aldaar naar tevredenheid. Wetenschappelijk onderzoek is naar dit model gedaan en is bruikbaar om te implementeren in Nederland. Het blijkt dat restrictieve wetgeving niet nodig is om tot een gezonde zelfregulerende seksbranche beleid te komen waar sekswerkerrechten, klantrechten en burgerrechten worden geborgd.
3. Ik wil u vragen om te stoppen om op basis van schattingen, vooraannames en christelijke moraal sekswerk te onderdrukken en bovendien te criminaliseren.
4. Ik wil u vragen om grootschalig wetenschappelijk onderzoek te laten doen, expertise van sekswerkersorganisaties, ervaren sekswerkers en expertisecentra als basis te gebruiken om tot gezonde wetgeving te komen, getoetst aan de dagelijkse realiteit.
5. Voldoende veilige werkplekken te realiseren voor sekswerkers met afscherming van hun privacy.
6. Sekswerkers zich te laten registreren bij de KvK zonder verdere extra registratie.
7. Sekswerkers in staat te stellen om werkruimtes te hebben, waar samen gewerkt kan worden in een platte organisatiestructuur op één locatie. Dit samenwerkingsverband tot vier sekswerkers vrij te laten van een vergunningsplicht.
8. Coöperaties en andere samenwerkingsverbanden in een platte structuur te stimuleren door de overheid.
9. Vergunningen aan seksbedrijven op maat te maken en voor iedere categorie de juiste voorwaarden te stellen.
10. Bij seksbedrijven in de vergunning aanvullende voorwaarden op te nemen, die ongezonde machtsverhoudingen voorkomen, in arbeidscondities van sekswerkers voorziet en de rechten en plichten van seksbedrijven, sekswerkers en klanten borgt.
11. Vergunningstoekenning voor seksbedrijven d.m.v. een adviesorgaan te realiseren.
12. Binnentredingsrecht voor een pand wat gemengde bestemming heeft, de mensenrechten van de bewoners van de bewoners voorop te stellen.
13. Seksbedrijven zijn zelfverantwoordelijk om hun vergunning te regelen. Laat de verantwoordelijkheid bij henzelf.
14. De overheid dient te zorgen dat een sekswerker of seksbedrijf volgens de wet werkt.
15. De overheid dient beroepsgroepen te controleren op vergunningen, kwaliteitseisen en veiligheidseisen e.d. Een cliënt, patiënt of klant wordt in andere beroepsgroepen niet strafbaar gesteld, omdat de dienstverlener of het bedrijf niet aan de wetgeving voldoet. In dit wetsvoorstel wordt de cliënt misbruikt om controle uit oefenen door de overheid.

Ik kom in het wetsvoorstel Wet Regulering Sekswerk geen borging van seksbedrijf-, cliënt- en sekswerkersrechten. Dit baart mij grote zorgen.

De cliënten in mijn werk zijn afhankelijk van een goede kwaliteit dienstverlening. Zij hebben baat bij dienstverleners en bedrijven, die de ruimte hebben van de overheid om te focussen op kwaliteitsverbetering in de branche. Sommige cliënten kunnen alleen via deze dienstverlening in hun leven aan liefdevolle seksuele ontmoetingen komen.

Een fundamentele mensenrecht is het kunnen aangaan van liefde, intimiteit en seksualiteit. Niet ieder mens in Nederland heeft de mogelijkheid om dit zonder een betaalde dienstverlening vorm te geven.

In mijn bedrijfsvoering heb ik professioneel handelen, privacy en andere rechten (en plichten) van mijn bedrijf, dienstverleners en cliënten geborgd. In de huidige wetgeving en ook in het voorstel van de WRS staan geen borging van rechten van seksbedrijven, sekswerkers en

cliënten. Uit de dagelijkse praktijk is gebleken dat het verstandig is om deze borging van rechten wel in wetgeving op te nemen.

Ik vraag u om het wetsvoorstel WRS in te trekken. Wilt u op basis van grootschalig wetenschappelijk onderzoek en dagelijkse ervaringen van sekswerkers een nieuwe wetgeving tot stand laten komen waarin sekswerker-, cliënt- en burgerrechten worden geborgd?

In Nederland wordt sekswerk nog te vaak als machtsmiddel misbruikt, zoals dit al eeuwen een vervorming van liefde en seksualiteit is geweest. Waar seksualiteit in de wereld wordt onderdrukt, wordt het geperverteerd. De huidige seks- en misbruik schandalen in onze mondiale maatschappij getuigen hiervan.

In gemeenschappen waar liefdevolle seksuele ontmoetingen tussen mensen vrij wordt gelaten aan de individuele vrouwen, zie je minder geweld, minder verkrachting en minder moorden (of een afwezigheid ervan) en stralende levenslustige en gelukkige vrouwen en mannen. Laten we focussen als Nederlandse maatschappij op zulke voorbeelden en onderzoeken waarom het daar wel werkt?

Mijn wens is dat de Nederlandse maatschappij professioneel sekswerk als positieve transformationele kracht mag gaan ervaren. Waarin sekswerkers vanuit hun eigen kracht en heelheid zich professioneel inzetten om anderen te helen, te onderwijzen en te voeden op het gebied van liefde, intimiteit en seksualiteit.

Hartelijke groet,

Boann van der Zee